

debatten her, ikke så tydeligt, men det bliver hørt.

I Århus Amt f.eks. har man truffet en principbeslutning om, at man ikke vil benytte sig af private. Man er i Århus Amt gået så vidt, at man nu, hvor Storebæltsbroen er blevet åbnet, har indkøbt en minibus og vil sende ni patienter ad gangen på Bispebjerg Hospital, for at de dér kan få taget en prøve, således at de kan få et høreapparat. Det vil pr. patient koste 3.400 kr. For den halve pris kunne man ordne det ved en privat praktiserende audiolog i Århus. Men man vil hellere betale den dobbelte pris, fordi ideologien skal overholdes. Man vil ikke benytte sig af private, og sådan er det.

Det er jo pinligt, at det skal være på den måde, pinligt, at man i et velfærdssamfund som det danske beholder patienter på ventelister, hvor de må gå med deres lidelser, bare fordi nogle politikere siger: Vi vil ikke.

Det er jo i virkeligheden også det, som regeringen siger og ministeren siger.

Hvis man kigger på lovgivningen, og det synes jeg nogle af de nye ordførere på dette område skulle gøre, så er sagen, at på alle andre tænkelige personlige, kropsbårne hjælpemidler, der findes i dette land, er der frit valg – på alle andre, bare ikke på høreapparater! Lige præcis høreapparater er undtaget. Der er ingen, der endnu har forklaret mig, hvorfor høreapparater er undtaget – ikke én.

På alle andre områder kan forbrugeren eller kunden eller patienten, om man vil, gå ud og vælge leverandøren. Hvis kommunen i forvejen har en fast aftale med leverandøren, kan man få refunderet det, som kommunen ellers ville have betalt. Hvis ikke der foreligger en aftale, kan man blot indkøbe, og så refunderer kommunen pengene.

Så hører vi, at det giver problemer. Socialdemokratiets ordfører, fru Karen Klint, siger: Jamen hvad, hvis ikke man er tilfreds med den service, man får? Så er der jo ikke noget klagesystem, og så er man henvist til politianmeldelse osv., og af den årsag kan Socialdemokratiet ikke støtte forslaget.

Hvad gør borgerne på alle de andre områder, hvor man får personlige, kropsbårne hjælpemidler? Hvad gør man dér? Hvordan har regeringen overhovedet nogen sinde turdet stille det forslag, at der dér skulle være frit valg?

Ja, det var en socialdemokratisk regering, der foreslog det. Det var Socialdemokratiet, der stod bag, og Folketinget støttede det bredt.

Hvordan kunne man gøre det, hvis det nu lige pludselig er det største problem? Det er selvfølgelig, fordi det er noget vrøvl, og det er en dårlig undskyldning for ikke at støtte forslaget.

Socialministeren siger, at det er halsløs gerning at vedtage forslaget på nuværende tidspunkt. Igen må jeg sige: Når det kan lade sig gøre for alle andre hjælpemidler, hvorfor kan det så ikke lade sig gøre, når vi taler om høreapparater?

Og se, så siger socialministeren, at nu har amterne fået lov til at udlicitere til private audiologer.

Det er ikke rigtigt. Det, der nemlig er sket, er, at amterne har fået lov til at udlicitere til hvem som helst – til hvem som helst!

Det er ikke, fordi jeg skal træde hr. Mogens Andreasen over tæerne. Han sagde godt nok, han sad i Roskilde Amts sygehusudvalg og har været med til at lave den her aftale. Men jeg må sige, at det nok er det dårligste, Roskilde Amt nogen sinde har gjort. Det, man gør i Roskilde Amt, er, at man gør det her meget værre, end det var i forvejen. Nu går man ud til nogle forskellige optikerkæder, som ganske vist har nogle hørklinikker og lignende, og siger: Nu kan I få lov til at måle høreapparater til borgerne.

Den går ikke, fordi de mangler det personale, der skal til for at lave en kvalificeret undersøgelse og tilpasning, nemlig audiologerne. Der er nogle audiologiassistenter, javel. Det er nogle personer, som ikke har autorisation fra Sundhedsstyrelsen, og vi må også se i øjnene, at disse faggrupper ikke er uddannet til at undersøge hørelsen. Audiologiassistenterne er derimod uddannet til at lave høreprøver, men er altså ikke lægeuddannet til at se, om der skulle være nogle andre årsager til, at hørelsen er nedsat.

Hvis det bare var, fordi man helt rent havde nedsat hørelse uden nogen komplikationer, ja, så kunne enhver finde ud af at proppe et høreapparat i øret. Det kunne kunden såmænd selv gøre. Men problemet opstår i de situationer, hvor der er nogle andre ting, der spiller ind, hvor der er andre årsager til, at hørelsen er nedsat.

Audiologopæderne er universitetsuddannede personer ganske vist, men de har til gengæld overhovedet ingen uddannelse i høreapparater, og derfor duer det ikke, at man bare udliciterer til nogle kæder, som mener, at det kan de lige ordne, for de har ikke det, der skal til, nemlig audiologer. Det er det, der er meget vigtigt. Det